

BEAUTIFUL

FACES

OVER BEAUTIFUL FACES

In deze serie onderzoek en betwist ik de perceptie van schoonheid.

Oordelen worden snel gemaakt en zijn misschien zelfs onvermijdelijk. Is het überhaupt mogelijk om oordeel-loos te kijken? Zijn onze inprentingen niet zo diep geworteld dat we moeite hebben om zonder specifieke gedachten een ander mens te aanschouwen?

Laten televisie, sociale media, magazines wel een weerspiegeling zien van de diversiteit van de mensheid? In hoeverre zijn we geïndoctrineerd met ideeën over hoe ware schoonheid eruit hoort te zien?

Met deze portretten bied ik een spiegel aan. Een spiegel die je uitdaagt om je gedachten te bevragen en schoonheid te (her) definiëren. Het is geen harde spiegel. Het is een zachte uitnodiging.

Door te kiezen voor een eenvoudige compositie en belichting geef ik ruimte om het thema te laten spreken. Het is voor mij belangrijk dat de mens die geportretteerd wordt als eerste gezien wordt, de facial difference pas daarna.

De geportretteerden, of in het geval van jonge kinderen hun ouder, schreven een tekst over zichzelf en hun uiterlijk. Het zijn verhalen van het hart. Verhalen die raken en ontroeren.

De opzet van deze serie is eenvoudig van aard. De diepte zit in de overdracht en de innerlijke processen die dat teweeg brengt.

OVER DE FOTOGRAAF

Voor Iris Valentina is het maken van een zielvol portret goud vinden. De diepere connectie en verbinding die hierbij tot stand komt is wat haar drijft.

Als autodidactische fotograaf ontwikkelt zij zich voortdurend door het uitvoeren van persoonlijke projecten, portret-sessies van kinderen en diverse commerciële opdrachten.

In haar portretten zoekt zij verbinding met hart en ziel. Daarbij wordt ze beïnvloed door het werk van Joyce Tenneson, onder wie ze ook studeerde.

Haar vrije werk kenmerkt zich door onderzoek naar maatschappelijke en psychologische thema's. Het zien van de mens achter het masker en opgetrokken muren heeft haar interesse. Portret wordt een middel om kwesties aan het licht te brengen. Het is haar missie om mensen dichterbij elkaar te brengen en verbinding tot stand te brengen.

In haar laatste serie Beautiful Faces nodigt ze de kijker uit oordelen en de perceptie van schoonheid te bevragen.

INHOUD

8	Natascha
10	Laura
12	Qiu
14	Romy
16	Susan
18	Manon
20	Noud
22	Chantal
24	Jaël
26	Floris
28	Lian-Hao
30	Ximena
32	Maarten
34	Tessa
36	De reacties

De Latijnse naam voor wijnvlek is navvae flammeus. Volgens mij bestaat er geen mooiere naam voor. Zo heb ik er niet altijd tegenaan gekeken. De relatie met mijn wijnvlek is weerbarstig. Een haat/liefde-relatie.

Hoewel ik nooit gepest ben, voelde ik mij anders. En dat wilde ik helemaal niet. Ik wilde niet opvallen. Vanaf mijn vroege tienerjaren ben ik camouflerende make-up gaan dragen. Jarenlang is het een automatische handeling geweest, het begin van elke dag. Het ging gedachteloos. Tot ik sinds een paar jaar de behoefte kreeg met een positieve blik naar mijn wijnvlek te kijken.

Mijn directe omgeving heeft altijd goed op mijn wijnvlek gereageerd.

- het liefste zinnetje is: "ik zie het niet eens, het hoort bij jou" -, buitenstaanders reageren wisselend. In de media vind ik dat het anders kan. Vaak genoeg lees ik in literatuur en zie ik in films dat mensen met een gezichtsafwijking worden neergezet als de bad guy óf vies, harig en onverzorgd. Stereotypering is funest. Reden voor mij om de make-up af te boenen en aan deze prachtige serie van Iris mee te werken.

Want, zo is toch hoe ik het werkelijk ben gaan voelen. Mijn wijnvlek maakt wie ik ben. En schoonheid moeten we herdefiniëren. Inmiddels zie ik een klein hartje in het open gedeelte. Wolken kijken. Je kunt er ook het universum in zien.

NATASCHA

Ik weet niet beter.

Soms vind ik het een beetje spannend als ik naar iemand ga die ik niet ken, omdat ik niet weet hoe diegene reageert.

Mensen die mij kennen letten er niet op, maar de mensen die ik niet ken kijken mij dan een beetje raar aan.

Als ik gepest word zou ik mijn hemangioom willen laten verwijderen, maar anders niet, omdat het bij mij hoort.

Ik ben zoals ik ben en hoe ik doe.

Mijn boodschap is dat iedereen is hoe hij of zij is en dat iedereen trots moet zijn op jezelf ook al ben je niet helemaal perfect.

LAURA

Iedereen is anders. Ik ben anders omdat ik geboren ben met een frommeloor. Daardoor werd er vaak naar me gestaard en over me gefluisterd. Soms werd gevraagd waarom ik mijn oor had afgeknipt. Ik vond dat nooit leuk. Daarom ben ik naar Amerika gereisd en heb ik twee operaties gehad voor mijn nieuwe oor. Ik kan er niet mee horen. Daar heb ik mijn hoorapparaat voor. Nu wordt er niet meer zo vaak gestaard, maar toch ben ik nog een beetje anders. Mijn hoofd is een beetje scheef en als ik lach, staat mijn mondje ook scheef. Ik vind dat iedereen een beetje anders mag zijn! Dat wil ik graag laten zien door deze foto.

Ik als moeder vind Romy natuurlijk prachtig. De vorm van haar ogen haar volle mond met de neerhangende hoekjes. Kleine handjes en de kleine voetjes.

Mensen om Romy heen reageren wisselend. Er bestaan veel onwaarheden en vooroordelen ten opzichte van syndroom van Down. De mensen die Romy leren kennen zijn dol op haar, maar op straat word ze nog veel nagestaard. Ook door volwassenen.

Zelf zou ik niks aan haar willen veranderen. Maar ik zou wel heel veel willen veranderen aan de vooroordelen rondom het syndroom van Down.

Wat wij graag willen uitdragen is dat mensen naar mogelijkheden kijken en niet naar de beperking van mensen. Romy heeft geen filter en geen vooroordelen naar mensen toe. Het maakt haar niet uit of je rijk, arm, dik, dun, wit, geel of zwart bent. Romy kijkt naar het mens zelf.

Soms vraag ik mij weleens af of zij of wij de beperking hebben. Want één ding weet ik zeker: als er meer mensen als Romy zouden zijn, zou de wereld een stukje mooier zijn.
(geschreven door de moeder van Romy)

ROMY

Ik geniet met volle teugen van het leven, met mijn wijnvlek ben ik eigenlijk weinig bezig. Maar toch heb ik ook zo mijn moeilijke momenten.

Als mijn wijnvlek er bijvoorbeeld uitspringt op een foto kan ik dat confronterend vinden. Maar ook als mensen weer eens vragen goh ben je verbrand, je moet je wel insmeren hé. Dan maak ik een grapje dat ik inderdaad de hele dag in de zon op mijn linker zijkant heb gelegen, met soms wat verwarde gezichten als gevolg.

Daarnaast was ik in de pubertijd vooral onzeker of jongens wel geïnteresseerd zouden zijn in mij. Waarom zouden ze voor mij kiezen terwijl er ook een hoop meiden zijn zonder wijnvlek.

Ik heb mijn wijnvlek één keer met make-up laten bedekken. Ik herkende mijzelf niet in de spiegel en op de foto's die ik later terug zag. Dat is het moment dat ik besloten heb dat mijn wijnvlek bij mij hoort.

Ik prijs mij gelukkig met mijn leven en met alle support die ik van jongs af aan gehad heb van vrienden, vriendinnen en familie. En aan iedereen die ook weleens een bijzondere opmerking krijgt wil ik deze tip van mijn ouders meegeven: zo'n opmerking zegt meer over de ander dan over jou.

SUSAN

Hoe ik tegen mijn eigen uiterlijk aankijk is de ene keer positief de andere keer negatief. Ik voel mij vaak als ik nieuwe mensen leer kennen onzeker en denk dan dat zij mij niet mogen of niet leuk vinden vanwege mijn ogen, omdat deze toch wel anders staan dan “normale” ogen. Mijn hoofd staat een beetje scheef, dit heeft ook te maken met mijn visuele beperking.

Mensen oordelen vaak terwijl zij niet weten wat er achter iemand schuil gaat. Als iemand aan mij vraagt wat heb je of waarom kijk je zo, dan reageer ik hier positief op en leg ik uit wat ik ongeveer kan zien.

Als ik mijn “gezichtsafwijking” zou kunnen veranderen zou dat toch zijn, dat ik goed zou willen zien, mijn ogen recht staan en mijn hoofd recht staat. Dit omdat ik dan denk dat ik minder onzeker zal zijn over mijzelf en vooral wat anderen van mij zullen vinden.

Mijn boodschap voor andere mensen zouden zijn, is dat je niet moet oordelen over hoe anderen eruit zien, maar naar het innerlijk kijken.

Ook al heeft iemand een “ander gezicht”, kijk naar het innerlijke gezicht.

MANON

Toen Noud geboren werd vond ik hem meteen prachtig. Voor mij is zijn schisis nooit een issue geweest. Wel heb ik veel nare en rare reacties gehad en staren mensen hem soms na. Toen hij zes maanden was is hij geopereerd. Ik mis zijn brede lach nog steeds. Noud is nu vier en is zich er steeds meer bewust van dat zijn mond er iets anders uit ziet. Er wordt steeds vaker aan hem gevraagd wat hij heeft met zijn mond en tanden en er was een kindje op school die hem ermee plaagde. En soms baalt hij gewoon. Dat hij weer naar de dokter, tandarts of logopedie moet, dat ijs eten soms vervelend voelt, dat eten of drinken door zijn neus komt of dat door zijn kaakspleet en scheve tanden harde dingen eten soms lastig gaat. En daar mag hij ook van balen. Maar als moeder hoop ik dat hij nooit gaat balen van zijn uiterlijk en zelf ook altijd zal blijven zien hoe prachtig hij is.

Ik zou op zich niets aan Noud willen veranderen. Hij is prachtig zoals hij is en geloof dat hij hier sterker uit komt. Wel had ik hem de ongemakken en pijn van de operaties en straks het orthodontie traject willen besparen. Ik geloof dat Noud ons heeft gekozen als ouders. Wij kunnen dit aan als gezin en het is onze taak om hem te leren dat iedereen mooi is zoals hij of zij is. Je bent je eigen unieke zelf.

NOUD

Mijn naam is Chantal en ik ben 23 jaar. Ik ben geboren met het treacher Collins syndroom. Een gezichtsandoening. Mijn uiterlijk beschouwde ik vroeger als een last. Mensen lachen me uit, roepen me na, of staren me lang aan en na. Als puber raakte ik daar soms onzeker van, maar ik heb nooit gevonden dat ik minder was dan andere mensen. Vaak werd er gedacht dat ik verstandelijk ook achter liep en heb daardoor vaak mezelf moeten bewijzen. Ondanks mijn verleden en alle mensen die me gekwetst of vernederd hebben, ben ik ontzettend trots op mezelf. Soms zou ik willen dat er een mogelijkheid was om volledig gezond te worden. Om van alle gedoe, en operaties af te zijn. Maar tegelijkertijd weet ik dat ik ben, wie ik nu ben. Mijn aandoening heeft mij gevormd. Het heeft er voor gezorgd dat ik de Chantal ben, die ik nu ben. En ik hou van haar!

Elk mens mag er zijn ongeacht gender, leeftijd, huidskleur, geloof of uiterlijk. We hebben één aarde die we met elkaar draaiend moeten houden. Een ieder van ons is uniek, geliefd, doet er toe en mag er zijn!

CHANTAL

Vanaf haar 3e ging ze soms lang en strak naar mensen kijken. We begrepen dit niet, maar beseften later dat dit misschien wel was omdat ze dacht dat het gewoon was. De meeste mensen keken zo naar haar.

Op 4 jarige leeftijd stelde ze veel vragen en vond het onprettig dat mensen steeds naar haar keken.

Nu is ze 5, kijkt de wereld in met grote, ontdekkende ogen. Ze geniet van het leven en ziet zichzelf, als 'zo ben ik gewoon geboren'.

Het is de wereld die het soms zo lastig vindt om om te gaan met 'anders'. Maar als je verder durft te kijken, zul je ontdekken hoe bijzonder ieder mens is. Wonderlijk gemaakt.

Wij geloven niet dat er een 'foutje' is begaan, maar dat God haar heeft gevormd, elk deel van wie zij is, wonderlijk gemaakt en zeer geliefd.

En wij, hoewel de wereld het niet altijd makkelijk maakt, zijn dankbaar dat zij aan ons is toevertrouwd. Haar stralende ogen gaan die wereld tegemoet en geliefd zal ze altijd zijn.

(geschreven door de moeder van Jaël)

We wisten tijdens de zwangerschap nog niet dat Floris Down heeft, dus dat was een grote omschakeling. Maar hij verslaat keer op keer onze onzekere verwachtingen in positieve zin. Het is een vrolijk en onderzoekend ventje. Zijn blik straalt verwondering en puurheid uit, de wereld is een magische plek voor hem die ontdekt moet worden. We merken dat hij mensen raakt, omdat hij zo makkelijk contact maakt. Het is ontwapenend: even een aai over het haar, zijn hoofd tegen iemands borst leggen. Hij knuffelt dan ook met iedereen en heeft de fase van eenkennigheid volledig overgeslagen. Dat levert mooie en soms onverwachte ontmoetingen op met mensen.

Hij leert ons als ouders om met de dag te leven, en te genieten van wat er is. De kleine dingen: een mooi nummer dat voorbij komt op de radio waarbij hij gelijk begint te swingen, een zonnestraal op de vloer die hij probeert te pakken, de vreugde van een heel lekker broodje mogen eten, over het groene gras te kruipen en de sprietjes te voelen, onbedaarlijk lachen om de gekke grapjes van zijn broer en zus.

Het is iets dat we de wereld willen laten weten: juist door alle kwetsbaarheid heen laat hij zo'n levenslust zien. Het is zo fijn dat hij er is.

FLORIS

Toen Lian-Hao doorkreeg dat zij iets in haar gezicht had wat anderen niet hebben, hebben we dat benoemd als haar WAUW. Thuis en in onze sociale omgeving is het nooit een topic, maar op vakantie in een speeltuin of zwembad zijn er altijd kindjes of ouders die staren. Lian-Hao heeft dat 9 van de 10x helemaal niet door en afhankelijk van mijn bui die dag, reageer ik met “ben je nieuwsgierig wat het is, dan mag je dat gewoon vragen hoor”? of ik negeer het. Maar als Lian-Hao de vraag krijgt of ze heeft zelf door dat mensen staren, wijst ze er naar en zegt ze WAUW. Ze was ook altijd heel duidelijk, dat ze het niet wou weg laten halen, is van mij, is wauw. Maar de laatste tijd, kijkt ze veel naar de operatie foto's van vorige keer, stelt ze er veel vragen over en houdt het haar duidelijk bezig. Wil ze het wel of toch niet. Wellicht is de ervaring van de fotoshoot en het uiteindelijke resultaat een stukje in haar proces, dat haar mede helpt in het maken van een keuze.

Ze maakt minimaal 20 selfies per dag met haar ipad, die ze dan helemaal bewerkt, maar echt als creatie niet om iets verbloemen. En elke keuze is uiteindelijk goed, al hoop ik persoonlijk, dat ze het wil houden, want ik vind het haar gewoon heel goed staan. Maar het is haar lijf en haar gezicht en ondanks haar beperkingen heeft ze me al vaak genoeg bewezen dat ze uiteindelijk heel goed weet wat ze wel en niet wil.

(geschreven door de moeder van Lian-Hao)

LIAN-HAO

Ergens heb ik altijd geweten dat ik anders was. Ik kon het niet verklaren, kon het niet vaststellen, maar dat veranderde door een diagnose van de dokter. Ik heb iets genaamd waardenburg syndroom type 4. Dit heeft invloed op mijn uiterlijk in de manier waarop mijn ogen staan en mijn natuurlijke grijze haar. Ik heb een jarenlange strijd met mezelf gehad omdat ik er anders uit zag, maar in de afgelopen jaren compleet veranderd. Ik ben trots op mijn ogen, ik ben trots op mijn haar, ik ben trots op het feit dat ik uniek ben.

Naast dat ik een omzwaai heb gemerkt in mijn eigen zelfbeeld merk ik ook een verschil in hoe mensen erop reageren.

Tegenwoordig krijg ik bijna uitsluitend positieve reacties op de uniekheid in mijn gezicht en wordt het voornamelijk als iets moois en bijzonders beschouwt.

Ik zou nooit mijn kenmerken willen veranderen. Ze maken mij tot wie ik ben, tot wie ik wil zijn en blijven. Het bijzondere en aparte aan jezelf zou je nooit moeten en willen veranderen. So embrace all that is special and unique about you and don't let anyone tell you otherwise.

XIMENA

Op de basisschool heb ik groep 6 overgeslagen waardoor ik altijd een stuk jonger en kleiner ben geweest dan mijn klasgenoten. Ik werd hierdoor op school ook erg gepest. In het begin van groep 8 werd ik tijdens de pauze omgeduwd en viel ik met open mond op een vuilnisbakpaaltje. Hier zat een grote haak aan die mijn wang heeft opengescheurd. Ik had het geluk dat in het plaatselijke ziekenhuis net een plastisch chirurg aanwezig was die met honderden hechtingen alle lagen wang weer aan elkaar gezet heeft.

Doordat ook alle zenuwen waren doorgesneden had ik de eerste jaren geen gevoel in mijn wang en was ie erg groot en opgezet. Met veel behandelingen is dit gelukkig weer bijgetrokken.

Vroeger werd ik vaak gevraagd naar hoe ik mijn litteken heb gekregen. Een keer zelfs in de Albert Heijn door de caissiere: "Mag ik wat vragen? We vroegen het ons al een tijd af hoe je aan je litteken komt?". Ik merk dat nu minder, maar merk ook dat mensen het minder durven te vragen.

Het litteken geeft wel een stoer gevoel. Als je toch een litteken moet hebben, dan kan het maar beter op een plek dat iedereen het ziet!

Het litteken is inmiddels wel echt een onderdeel van mezelf geworden.

MAARTEN

Ik ben geboren met mijn wijnvlek en weet niet beter dan dat dit mijn gezicht is. Natuurlijk realiseerde ik me al jong dat mijn uiterlijk net even ietsje anders was dan dat van de mensen om me heen. Maar ik ben erg open opgevoed en mijn uiterlijk was nooit een issue. Ik ben blij met mijn wijnvlek, het maakt me uniek en herkenbaar. Natuurlijk kijken mensen er naar wanneer ik een publieke ruimte in stap. Ik ben er aan gewend en vanwege mijn blindheid aan mijn rechteroog zie ik zelf toch maar de helft. Ik snap dat mensen kijken, staren is iets anders uiteraard. En als mensen er naar vragen dan leg ik vaak uit wat het is.

Ik zou niet zo snel iets veranderen aan mijn gezicht. Ik heb toen ik heel jong was veel laserbehandelingen gehad, waarvan er eentje is misgegaan. Ik zou niet zo snel meer laseren. Mijn wijnvlek hoort zo bij mij, ik zou het heel erg vinden als ik hem niet meer zou hebben.

Ik vind het belangrijk om de wereld meer bewustzijn bij te brengen over diversiteit op het gebied van uiterlijk. Ik coach vrouwen naar een inclusiever lichaamsbeeld en spreek hier ook veel over tijdens conferenties. Mijn missie is om iedereen dieper en met meer bewustzijn te laten kijken naar hun eigen lichaam en dat van anderen.

TESSA

Rian van Mook-Stoof

wat is ze toch onbeschrijflijk en Goddelijk mooi!!! Niks mis mee.

Knappe jongeman hoor Qiu en wat een wijsheid al zo vroeg wat hij mee mag dragen. Mooie foto's 🙏

Leonie van den Udenhout

Wauw wat ontroerd mij dit. Prachtig 😊

Edith Wiersma-Arts

Ik hou van deze mensen. Zo puur. Zoveel spontaniteit en liefde. Kan menigeen nog van leren!!

Lydia Kramer van Urk

Dat zeg ik zo vaak als de wereld vol zou zijn met zulke mensen hadden we een prachte wereld ❤️

Renee Lavalaye

WoW wat een ontzettend prachtige jonge dame. Blijf altijd jezelf 💪

Rose Lane

Zo hartverwarmend, tot tranen geroerd, wat een schoonheid 🙏❤️🌟

Elly Droogers

Je straalt uit wat je in je hebt, girlpower 🤘
Prachtige foto weer 💜

Angélique Kettenis

Beautiful how he owns it 🙏❤️

Rian van Mook-Stoof

mooi diepe ogen gefotografeerd, prachtige foto! weer een winnaar!

Daniëlle Peters Schut

Prachtig verwoord, je bent fantastisch 🙏, blijf vooral zoals je bent ..kanjer 😊

Elly Droogers

Wat mooi, in zoveel opzichten.....

Ans Jansen

Geweldig blijf wie je bent

Margreet Broersen

Mooi hoe je ze in hun kracht zet. Prachtige mensen allemaal. 😊

Janny Barendrecht

Je mag zeker trots op jezelf zijn, je bent een ongeloofelijke sterke vrouw. Een geweldige fotosessie!

fleursara2009 Mooi! Ook hoe kinderen zichzelf zien en naar de wereld kijken ❤️

annetvandorppphotography Wauw prachtig! En die tekst erbij! Het raakt! ❤️

miran_sleegers Mooi mens ❤️

jolanda_vaes_photography Wat een mooi verhaal en een sterke mama... zij zal hem laten zien en leren hoe uniek Noud is zoals hij is... trots en liefde spreken door haar woorden... prachtig en ook de foto van dit mooie kind ❤️

itss_lieve_xo Wat een heerlijk puur en mooi mannetje 😍

iris.rose.devries Heel erg mooi! Sterk en gevoelig tegelijkertijd ❤️ Ik hou zo verhalende foto's. Perfect Inperfection Looking Perfectly Beautiful ❤️

melaniebosch1012 Iris zoououu mooi mijn hart wordt geraakt door deze foto!!!! Wat een prachtig ventje ❤️

laurencemullenders_portraits Oh ja, hij komt binnen !! 🙌🏻🥰

iris.rose.devries Unique Face ❤️

mikks_picss Wowww wat bijzonder mooi 🧡

rosiesportfolio WoW zo waardevol om dit soort verhalen te delen ❤️ Mooie vrouw met een mooie boodschap 🥰

noelle_norah_kidsmodel Ik zie een lief gezichtje, en prachtige ogen. Mooi vast gelegd. Hoop dat ze zich mag blijven ontwikkelen naar een zelfbewuste vrouw. Ze straalt zoveel liefde uit, en liefde is de meest intense schoonheid. 🇪🇺

robtphoto Wow, die komt wel even binnen.

laura_v_d_z Wow wat heftig en zo mooi en krachtig wat de moeder schrijft. In de wereld waarin we leven hebben we sxhooheidsidealen waar men zich steeds meer over moet afvragen of deze niet achterhaald zijn. Mooi zijn kent vele kanten en zou niet bepaald moeten worden door de massa, het "perfecte", maar door individuen.

miriam_dedieleclercq Wow wat een prachtig verhaal en prachtige foto!!! ❤️

francescapace Ik zie alleen maar beauty 🥰

fabianfloor Prachtig deze foto....en idd van een hele mooie vrouw. Mijn dochter is ook anders, ze heeft het syndroom van Down, maar ook met al haar "anders zijn" toch zo prachtig normaal.

CONTACTGEGEVENS

Iris Valentina
www.irisvalentina.com
iris@irisvalentina.com

+31 (0)6 19817596

Postadres:
Parklaan 76
3722BG Bilthoven

Studioadres:
Daam Fockemalaan 22
3818KG Amersfoort